

Sygn. akt I C 585/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 września 2017r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący - SSR Lidia Kopczyńska

Protokolant - Elżbieta Marciniak

po rozpoznaniu w dniu 13 września 2017 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa R. B.

przeciwko (...) S.A. w W., (...) sp. z (...). w Z.

o zapłatę

orzeka:

- I. umarza postępowanie w sprawie w zakresie żądania zasądzenia kwoty powyżej 3265,50 zł (trzy tysiące dwieście sześćdziesiąt pięć złotych pięćdziesiąt groszy);
- II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;
- III. zasądza od powoda R. B. na rzecz pozwanego (...) S.A. w W. 2117 zł (dwa tysiące sto siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;
- IV. nakazuje ściągnąć od powoda R. B. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 2596,97 zł (dwa tysiące pięćset dziewięćdziesiąt sześć złotych dziewięćdziesiąt siedem groszy);
- V. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz pozwanego (...) sp. z (...). w Z. kwotę 617 zł (sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 585/13

UZASADNIENIE

Powód R. B., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie adwokata K. K., w dniu 4 czerwca 2013 r. wniósł do tutejszego Sądu pozew, w którym żądał zasądzenia na jego rzecz od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. 4.769,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 16 lutego 2013 r. do dnia zapłaty tytułem odszkodowania. Ponadto wniósł o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg. norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 30 maja 2012 r. ok. godziny 12:00 poruszał się drogą nr (...) łączącą C. i P. swoim samochodem marki A. (...) o nr rej. (...). W tym czasie na drodze tej trwały roboty budowlane zlecone przez Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. z siedzibą w O.. W okolicach miejscowości K. gm. O. na wysokości 10,5 km, poruszając się z dozwoloną prędkością, usłyszał dźwięk obsypania powierzchni samochodu drobnymi kamykami stanowiącymi

składnik budowanej nawierzchni drogowej przez przejeżdżające obok pojazdy. Uszkodzeniu uległo wiele części samochodu, w tym zderzak przedni, kierunkowskaz boczny lewy, reflektory, szyba czołowa, zderzak przedni, pokrywa komory silnika oraz błotnik lewy. Wyłączną winę za powyższe uszkodzenia samochodu ponosi wykonawca, który to nieprawidłowo zabezpieczył i nieprawidłowo oznakował prowadzone przez siebie roboty drogowe, zaś z uwagi na zawartą przez wykonawcę umowę ubezpieczenia OC – jego ubezpieczyciel Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W.. Nie zgadzając się z wyliczeniami szkody ustalonymi w postępowaniu likwidacyjnym przez ubezpieczyciela, powód zlecił sporządzenie prywatnej opinii. Wartość dochodzonej należności to właśnie koszt napraw oraz uszczerbku w pojeździe, którą wycenił rzeczoznawca. Mimo wezwania pozwanego do dobrowolnej zapłaty przedmiotowej należności, do chwili obecnej nie została ona uiszczona, wobec czego powód skierował pozew do Sądu.

(pozew – k.2-5 akt)

Pozwany Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie radcy prawnego T. L., w dniu 4 lipca 2013 r. złożył odpowiedź na pozew, w której wnosił o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenia kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg. norm przepisanych.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwany przyznał, że w dniu 13 czerwca 2012 r. powód zgłosił mu szkodę w pojeździe, jednocześnie obwiniając za jej powstanie spółkę wykonywującą prace drogowe – Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. z siedzibą w O.. Ubezpieczyciel podjął szereg czynności zmierzających do wyjaśnienia okoliczności powstania szkody oraz określenia podmiotu odpowiedzialnego za jej powstanie. Na podstawie dostarczonej dokumentacji oraz m.in. w oparciu o oględziny pojazdu, dokumentację zdjęciową, protokół badania powłoki lakierowej, kalkulację naprawy w systemie A. – ustalił rozmiar poniesionej przez poszkodowanego szkody na kwotę 2.358,09 zł. Na podstawie zgromadzonej dokumentacji ubezpieczyciel nie mógł jednak ustalić podmiotu odpowiedzialnego za powstanie szkody. W piśmie z dnia 4 grudnia 2012 r. poinformował powoda, iż Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. z siedzibą w O. nie przyjęła odpowiedzialności za zgłoszone zdarzenie, w związku z tym faktem, nie może jej przyjąć również ubezpieczyciel. W oświadczeniu z dnia 16 listopada 2012 r. Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. z siedzibą w O. wskazało, że podwykonawca któremu zlecono wykonanie prac drogowych – spółka (...) sp. z o.o. z siedzibą w B. prawidłowo oznaczył obcinek drogi poprzedzający miejsce zdarzenia znakami ostrzegawczymi o robotach drogowych i istniejącym niebezpieczeństwie oraz znakami ograniczającymi prędkość. Jednocześnie ubezpieczony poinformował, iż przyczyną powstania szkody w pojeździe powoda było niezastosowanie się uczestników ruchu do obowiązującego oznakowania (nadmierna prędkość). W związku z powyższym, skoro ubezpieczony nie jest odpowiedzialny za szkodę, ubezpieczyciel też nie może za nią odpowiadać (podmioty te są ze sobą związane umową ubezpieczenia). Ubezpieczyciel nie może ponosić odpowiedzialności za nieprawidłowe zachowanie osób trzecich – kierowców pojazdów przekraczających prędkość, nie dostosowując się do panujących na drodze warunków (art. 19 ustawy prawo o ruchu drogowym).

(odpowiedź na pozew – k.30-31v akt)

W toku procesu – po wydaniu opinii przez biegłego sądowego z zakresu ruchu drogowego L. K. – **powód** w piśmie z dnia 18 lutego 2014 r. ograniczył powództwo i wniósł o zasądzenie od pozwanego kwoty 3.265,50 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 16 lutego 2013 r. do dnia zapłaty, w pozostałym zaś zakresie cofnął powództwo.

(pismo z dnia 18 lutego 2014 r. – k. 87 akt)

Zarządzeniem z dnia 21 lutego 2014 r. pozwany został zobowiązany do złożenia oświadczenia, czy wyrażą zgodę na częściowe cofnięcie powództwa, w terminie 14 dni, pod rygorem uznania, iż wyraża na powyższe zgodę .

(zarządzenie – k. 87 akt)

W piśmie z dnia 11 marca 2014 r. **pozwany** nie wyraził zgody na cofnięcie pozwu we wnioskowanej przez powoda części, bez zrzeczenia się roszczenia.

(pismo z dnia 11 marca 2014 r. – k. 105 akt)

Strona pozwana w piśmie z dnia 16 lipca 2014 r. wskazała, że w związku z faktem, iż w imieniu Przedsiębiorstwa (...) sp. z o.o. z siedzibą w O. na odcinku drogi na którym wg. powoda w dniu 30 maja 2012 r. doszło do szkody w jego pojeździe pracę wykonywała spółka (...) sp. z o.o. z siedzibą w Z. **wniósł w trybie art. 194 § 1 KPC o zawiadomienie w/w spółki** o toczącym się postępowaniu i wezwanie jej do wzięcia udziału w sprawie w charakterze pozwanego.

(pismo z dnia 16 lipca 2014 r. – k. 133 akt)

Postanowieniem z dnia 31 lipca 2014 r. Sąd na podstawie art. 194 § 1 KPC wezwał do wzięcia udziału w sprawie w charakterze pozwanego spółkę (...) sp. z o.o. z siedzibą w Z..

(postanowienie – k. 146 akt)

Pozwany (...) sp. z o.o. z siedzibą w Z., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie radcy prawnego T. K., w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości, kwestionując przy tym w całości swoją odpowiedzialność za zaistniałe zdarzenia, przyczyny wypadku, jak również wysokość roszczenia powoda. Ponadto wniósł o zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg. norm przepisanych oraz w trybie przepisu art. 195 § 1 KPC wniósł o zawiadomienie ubezpieczyciela pozwanego (...) sp. z o.o. z siedzibą w Z., tj. (...) S.A. z siedzibą w S. o toczącym się procesie i wezwanie do wzięcia udziału w sprawie w charakterze pozwanego. Poza powyższym na rozprawie w dniu 11 marca 2015 r. pozwany nie wyraził zgody na cofnięcie powództwa w sposób jaki dokonał to powód.

Uzasadniając swoje stanowisko pozwany zgodził się z faktem, że to on jako podwykonawca wykonywał przebudowę drogi krajowej nr (...) na odcinku C. – P. w technologii powierzchniowego utrwalenia nawierzchni grysem i emulsją asfaltową. Wyboru wskazanej technologii dokonało samodzielnie i na własną odpowiedzialność Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. z siedzibą w O.. Przebudowa przedmiotowej drogi była wykonana prawidłowo i zgodnie ze sztuką budowlaną oraz reżimem technologicznym przewidzianym dla tego typu prac drogowych – co jednoznacznie potwierdził fakt odbioru końcowego robót i przekazaniu drogi dotychczasowemu zarządcy – którym było Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. z siedzibą w O.. Pozwany zaprzeczał, aby do przedmiotowego zdarzenia doszło z jego winy. Na powyższe wskazał, że ustalenia zawarte między nim a zlecającym wykonanie robót, tj. Przedsiębiorstwem (...) sp. z o.o. z siedzibą w O., nie przewidywały, że ma on ustawić w czasie wykonania prac znaki ostrzegawcze na drodze - takiego zakresu prac nie przewidywało zlecenie. Poza tym zgodnie z treścią pisma z dnia 18 maja 2012 r. to na zlecającym, czyli Przedsiębiorstwie (...) sp. z o.o. z siedzibą w O. ciążył obowiązek oznakowania na czas prowadzenia robót. Poza powyższym wskazał, że miejsce pracy zostało należycie zabezpieczone i oznakowane w możliwym przez niego zakresie. Poza tym pozwany przychylił się w całości do stanowiska Przedsiębiorstwa (...) sp. z o.o. z siedzibą w O., w którym ten wskazał, że to uczestnicy ruchu drogowego nie dostosowali się do reguł na nim panujących podczas remontu i z powodu nadmiernej prędkości powodowali „odskakiwanie” grysu, co powodowało powstawanie szkół u innych uczestników ruchu. Za takie zachowanie nie może ponosić odpowiedzialności wykonawca remontu, albowiem nie można mu przypisać winy.

(odpowiedź na pozew – k. 154-156 akt, protokół – k. 210 akt).

Postanowieniem z dnia 11 marca 2015 r. Sąd w oparciu o treść art. 195 § 1 KPC wezwał do udziału w sprawie w charakterze pozwanego (...) S.A w S..

(postanowienie – k. 211 akt) .

(...) S.A w S. nie zgłosiło swojego udziału i nie zajęło stanowiska w sprawie.

Pismem z dnia 24 marca 2015 r. **powód skonkretyzował powództwo** i wskazał, że częściowe cofnięcie pozwu które dokonał w piśmie z dnia 18 lutego 2014 r. następuje wraz z zrzeczeniem się roszczenia.

(pismo z dnia 24 marca 2015 r. – k. 220 akt)

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 lipca 2011 r. Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w W. zawarła z Przedsiębiorstwem (...) sp. z o.o. z siedzibą w O. umowę na wykonanie remontu nawierzchni asfaltowych na drogach krajowych administrowanych przez (...) Oddział w W. Rejon w M., tj. m.in. na drogę krajową nr (...) C. – P.. Natomiast w dniu 15 maja 2012 r. Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. z siedzibą w O. zleciło wykonanie utwardzenia nawierzchni grysami bazaltowymi i emulsją asfaltową modyfikowaną w/w odcinka drogi (...) sp. z o.o. z siedzibą w Z.. Obowiązek oznakowania drogi na czas prowadzenia robót przez (...) sp. z o.o. z siedzibą w Z. było w zakresie Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. z siedzibą w O.. W trakcie trwania robót Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. z siedzibą w O. objęte było umową ubezpieczenia OC w Towarzystwie (...) S.A. z siedzibą w W., natomiast (...) sp. z o.o. z siedzibą w Z. w (...) S.A. z siedzibą w S..

(bezsporne, w tym dowód: umowa nr (...) zawarta między Generalną Dyrekcją Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w W. a Przedsiębiorstwem (...) sp. z o.o. z siedzibą w O. wraz z załącznikiem – k. 225-237 akt, zlecenie Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. z siedzibą w O. z dnia 15 maja 2012 r. powierzone do wykonania (...) sp. z o.o. z siedzibą w Z. – k. 237-238 akt, zapytanie ofertowe – k. 239 akt, zlecenie nr (...) – k. 240 akt, oferta z dnia 14 maja 2012 r. – k. 241 akt, pismo z dnia 18 maja 2012 r. dot. oznakowania – k. 242-243 akt, pismo z dnia 31 maja 2012 r. – k. 244 akt, protokoły – k. 245-252 akt, kosztorys podwykonawczy – k. 252 akt, faktura VAT – 253-254 akt, projekt tymczasowej organizacji ruchu – k. 255-298 akt, umowa ubezpieczenia wraz z aneksami zawarta między Przedsiębiorstwem (...) sp. z o.o. z siedzibą w O., a Towarzystwem (...) S.A. z siedzibą w W. – akta szkody, polisa ubezpieczeniowa potwierdzająca zawarcie umowy ubezpieczenia między (...) sp. z o.o. z siedzibą w Z. w (...) S.A. z siedzibą w S. – k. 166-163 akt).

W dniu 30 maja 2012 r. około godziny 12:00 R. B. przejeżdżał swoim samochodem marki A. (...) z 2000 r. o nr rej. (...) przez drogę nr (...) łączącą C. i P.. Na jednym z jej odcinków trwały roboty budowlane prowadzone przez w/w (...) sp. z o.o. z siedzibą w Z., polegające na wylewaniu na istniejącej nawierzchni smoły i wysypywaniem na nią gysu. Na drodze znajdowały się oznaczenia o prowadzonych pracach remontowych – był znak ostrzegawczy, znak o ograniczeniu prędkości oraz światła. Podczas prac jeden pas był wyłączony z ruchu, a ruch był puszczany drugim pasem, przejazd nim regulowały światła. Kiedy wykonano odcinek drogi to pracownicy przesuwali światła na następny remontowany odcinek, zaś ten wyremontowany udostępniali dla ruchu. W okolicach miejscowości K. gm. O. na wysokości 10,5 km R. B. usłyszał dźwięk obsypania powierzchni samochodu drobnymi kamykami stanowiącymi składnik budowanej nawierzchni drogowej które to wyskakiwały spod kół jadących przed i za nim samochodów. Po zatrzymaniu się przed budynkiem gminy O. obejrzał samochód i zobaczył, że jest na nim uszkodzony lakier, tj. występowały na nim odpryski na przednim zderzaku, masce, reflektorach, błotniku od strony kierowcy, szybie przedniej i lusterkach. Samochód uszkodzonym objęty był jedynie ochroną OC, nie miał zawartego ubezpieczenia AC. Poszkodowany o zdarzeniu poinformował policję, która sporządziła notatkę informacyjną.

(dowód: zeznania powoda – k. akt 45-48 akt, notatka informacyjna z dnia 15 listopada 2012 r. o zderzeniu drogowym – k. 18 akt).

W dniu 13 czerwca 2012 r. R. B. zgłosił Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W. zaistnienie szkody.

(bezsporne, w tym dowody w aktach szkody – zgłoszenie szkody)

Pismami z dnia 15 czerwca 2012 r. i 20 lipca 2012 r. ubezpieczyciel wezwał poszkodowanego do przedłożenia niezbędnej dokumentacji umożliwiającej zakończenie likwidacji szkody, tj. m.in. dokumentu wskazującego sprawcę powstania szkody, dokumentu potwierdzającego powstanie szkody w związku przyczynowo - skutkowym z remontem w jezdni (np. notatki policji, podanie adresu komisariatu z którego była policja), szczegółowo wypełnionego załącznika

do zgłoszenia szkody, prędkość, stan nawierzchni, warunki atmosferyczne, pora dnia. Powód powyższe częściowo uzupełnił – dołączył dowód rejestracyjny, fotografie pojazdu, deklarację.

(dowody w aktach szkody – pismo z dnia 15 czerwca 2012 r., pismo z dnia 20 lipca 2012 r., protokół badania powłoki lakierowej, dowód rejestracyjny, fotografie pojazdu).

Na podstawie dostarczonej dokumentacji oraz m.in. w oparciu o oględziny pojazdu, dokumentację zdjęciową, protokół badania powłoki lakierowej, kalkulację naprawy w systemie (...) S.A. z siedzibą w W. ustaliło rozmiar poniesionej przez poszkodowanego szkody na kwotę 2.358,09 zł.

(dowody w aktach szkody – kalkulacja naprawy).

Powód również we własnym zakresie dokonał kalkulacji naprawy, zlecając jej sporządzenie rzeczoznawcy M., który określił ją na kwotę 4.768,75 zł.

(dowód: prywatna opinia – k. 11-16 akt).

Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. z siedzibą w O. w piśmie z dnia 16 listopada 2012 r. skierowanym do Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. wskazało, że nie przyjmuje odpowiedzialności za zgłoszone zdarzenie. W oświadczeniu tym wskazano, że podwykonawca któremu zlecono wykonanie prac drogowych – spółka (...) sp. z o.o. z siedzibą w B. prawidłowo oznaczył obcinek drogi poprzedzający miejsce zdarzenia znakami ostrzegawczymi o robotach drogowych i istniejącym niebezpieczeństwie oraz znakami ograniczającymi prędkość. Jednocześnie ubezpieczony poinformował, iż przyczyną powstania szkody w pojeździe powoda było niezastosowanie się uczestników ruchu do obowiązującego oznakowania (nadmierna prędkość).

(dowody w aktach szkody – pismo z dnia 16 listopada 2012 r.)

W dniu 4 grudnia 2012 r. ubezpieczyciel odmówił wypłaty odszkodowania, powołując się na brak potwierdzenia przyjęcia winy przez Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. z siedzibą w O. w zaistniałym zdarzeniu.

(dowody w aktach szkody – pismo z dnia 4 grudnia 2012 r.)

W odpowiedzi na odwołanie od decyzji z dnia 4 grudnia 2012 r. Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. pismem z dnia 27 marca 2013 r. wskazało, iż mimo ponownej analizy akt sprawy podtrzymuje swoje dotychczasowe stanowisko.

(dowód: pismo z dnia 27 marca 2013 r. – k. 9-10 akt)

Pismem z dnia 30 stycznia 2013 r. poszkodowany wystosował do pozwanego ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty.

(dowód: wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania i odbioru – k. 17, 26-27 akt)

Poszkodowany naprawił powierzchnię lakierniczą samochodu we własnym zakresie, z tym żeby zmniejszyć koszty to naprawę dokonał poza serwisem firmowym A. w innym zakładzie. Następnie sprzedał samochód.

(bezsporne, w tym dowód: zeznania powoda – k. 502 akt).

W podanych przez powoda R. B. okolicznościach mogło dojść do opisanego przez niego uszkodzenia samochodu, mogły ulec uszkodzeniu: zderzak przedni, pokrywa silnika, błotnik przedni lewy i szyba czołowa. Wartość rynkowa brutto samochodu A. (...) nr rej (...) według stanu na dzień powstania szkody tj. 30 maja 2012 r. w stanie nieuszkodzonym wynosi 12800 zł. Wartość pojazdu w stanie uszkodzonym wynosi 9700 zł, Koszt naprawy pojazdu powoda powstałych w dniu 30 maja 2012 r. wynosi 3265,50 zł. Trudno jest określić które z uszkodzeń w samochodzie powoda mogły powstać w wyniku wypadania kamieni spod kół pojazdu jadącego przed powodem, a które w wyniku przejeżdżania obok pojazdów jadących w przeciwnym kierunku. Większość uszkodzeń w pojeździe powoda powstała z

powodu wymijania się z innymi pojazdami jadącymi w przeciwnym kierunku z nadmierną prędkością, na co wskazuje miejsce powstania odprysków lakieru zgromadzonych na lewym narożniku, w szczególności na lewej stronie przodu nadwozia (dowód: opinia biegłego z zakresu wyceny wartości pojazdów oraz kosztów napraw L. K. k. 57-77, 115-124, 174-175 akt).

W dniu 30 maja 2012 r. roboty na przedmiotowym odcinku drogi były prowadzone zgodnie z wymaganiami i z technologią zapisaną w Szczegółowych Specyfikacjach (...) wydanych przez (...). Ponieważ roboty były prowadzone tzw. metodą połówkową istnieje możliwość pojawienia się grysu na przyległym pasie nieremontowanym, jednakże są to niewielkie ilości grysu, które przy dostosowaniu odpowiedniej prędkości pojazdów nie powinny stanowić zagrożenia uszkodzenia aut poruszających się tym pasem. Projekt na podstawie którego był przeprowadzony remont przedmiotowej drogi posiadał stosowne uzgodnienia i zatwierdzenia. Skoro policja po uzyskaniu zgłoszeń o zaistnieniu zdarzeń na tym odcinku nie zgłosiła zarządcy drogi faktu niepoprawnego oznakowania drogowego odcinka robót, oznacza to, iż oznakowanie było poprawnie ustawione, zgodnie z przyjętym projektem organizacji ruchu. Przyjęta technologia renowacji nawierzchni drogowych jest metodą powszechnie stosowaną na większości remontach drogowych. Dostosowanie prędkości samochodu uszkodzowanego do stanu nawierzchni drogowej wraz z zachowaniem odległości do poprzedzającego pojazdu mogło okazać się niewystarczające dla uniknięcia uszkodzenia samochodu. Jednakże w aktach sprawy brak jest dowodów, które pozwoliłyby stwierdzić, czy uszkodzenia powstały z powodu źle przeprowadzanego remontu ewentualnie które z zaistniałych uszkodzeń były tego skutkiem (dowód: opinia biegłego z zakresu budownictwa ogólnego, kubaturowego, mostowego, drogowego J. K. k. 426-448, 474-483 akt).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty w aktach ubezpieczyciela i dokumenty znajdujące się w aktach sprawy: wyceny prywatnej k. 11-16, 19-25 akt, wezwania do zapłaty k. 17 akt notatki policji k. 18 akt, odpisu KRS k. 34-39, 163-166 akt, pism k. 134-135, 159-162 akt, dokumentacji dotyczącej przeprowadzenia remontu k. 224-298, 304 akt, informacji policji k. 325-339 akt, zeznania świadków: J. G. k. 318 akt, M. F. k. 318 akt, D. G. k. 349 akt, J. N. k. 386 akt, zeznań powoda R. B. k. 45-49, 502 akt oraz opinii biegłych: z zakresu wyceny wartości pojazdów oraz kosztów napraw L. K. k. 57-77, 115-124, 174-175 akt, budownictwa ogólnego, kubaturowego, mostowego, drogowego J. K. k. 426-448, 474-483 akt.

Sąd uwzględnił dołączone akta sprawy ubezpieczyciela i zebrane w sprawie dokumenty. Prawdziwość zgromadzonych w sprawie dokumentów nie była przez strony kwestionowana i nie budzi wątpliwości. Przedłożone dokumenty rzeczywiście były sporządzone, a w ich treść nie ingerowano, nie były przerabiane.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków i powoda, są one ze sobą zgodne, wzajemnie się uzupełniają i znalazły one potwierdzenie w zebranych w sprawie dokumentach. Bezspornym jest, że był przeprowadzany remont na odcinku drogi, na którym doszło do uszkodzenia pojazdów w dniu 30 maja 2012 r. W tym dniu swoim pojazdem jechał również powód R. B.. Przedmiotem sporu była okoliczność czy istniejące w samochodzie powoda uszkodzenia powstały w okolicznościach i w zakresie określonym przez powoda oraz na skutek nieprawidłowo przeprowadzanych prac remontowych. Powyższe wymagały wiadomości specjalnych i dlatego Sąd powołał biegłych: z zakresu wyceny wartości pojazdów oraz kosztów napraw L. K. i budownictwa ogólnego, kubaturowego, mostowego, drogowego J. K.. Sporządzone dla potrzeb niniejszej sprawy opinie biegłych zasługiwały na walor wiarygodności, gdyż sporządzone zostały przez osoby dysponujące odpowiednią wiedzą, poprzedzone analizą dokumentów. Opinie sporządzono w sposób rzeczowy i merytorycznie poprawny. Należy podkreślić, że strony nie zgłosiły zastrzeżeń do opinii.

Sąd zważył, co następuje:

W toku procesu – po wydaniu opinii przez biegłego sądowego z zakresu ruchu drogowego L. K. - powód R. B. w piśmie z dnia 18 lutego 2014 r. ograniczył powództwo i wniósł o zasądzenie od pozwanego kwoty 3.265,50 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 16 lutego 2013 r. do dnia zapłaty, w pozostałym zaś zakresie cofnął powództwo. Cofnięcie powództwa nastąpiło ze zrzeczeniem się roszczenia.

Zgodnie z art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku. W świetle art. 203 § 4 k.p.c. Sąd może jednakże uznać cofnięcie pozwu za niedopuszczalne jeżeli z okoliczności sprawy wynika, iż czynność ta jest sprzeczna z prawem, zasadami współżycia społecznego lub zmierza do obejścia prawa.

Mając na uwadze, że cofnięcie pozwu w niniejszej sprawie nastąpiło ze zrzeczeniem się roszczenia, dla skuteczności tej czynności procesowej nie była wymagana zgoda strony pozwanej. Ponadto z okoliczności sprawy nie wynika, by cofnięcie pozwu w niniejszej sprawie było sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzało do obejścia prawa. Należy zatem uznać, iż powód skutecznie cofnął pozew powyżej kwoty 3265,50 zł i na podstawie art. 355 k.p.c. postępowanie należało w tym zakresie umorzyć, o czym orzeczono jak w pkt I sentencji wyroku.

W pozostałym zakresie Sąd uznał powództwo za niezasadne.

Na powodzie ciążył obowiązek wykazania, że do uszkodzenia jego samochodu doszło z winy pozwanego, zgodnie z art. 6 k.c.

W myśl art. 415 k.c. kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. Przesłankami odpowiedzialności jest łączne wykazanie trzech przesłanek: zachowanie sprawcy szkody, powstanie szkody w majątku poszkodowanego oraz adekwatny związek przyczynowy pomiędzy zachowaniem a szkodą.

Bezpośrednio z art. 415 k.c. wynika, że przesłanką odpowiedzialności odszkodowawczej jest zawinione zachowanie oraz wyrządzona wskutek tego zachowania szkoda (majątkowa lub niemajątkowa), podczas gdy z art. 361 k.c. wynika konieczność wykazania adekwatnego związku przyczynowego między zawinionym zachowaniem a szkodą. Przypisanie winy sprawcy szkody sprowadza się do ujemnej oceny jego działania lub zaniechania, a dla formułowania takiej oceny i postawienia zarzutu winy konieczne jest, aby czyn był bezprawny (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 23 lutego 2017 r. LEX nr 2282437).

„Zgodnie z art. 361 § 1 i 2 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Ustalenie istnienia w konkretnym stanie faktycznym związku przyczynowego wymaga przeprowadzenie testu określanego jako *conditio sine qua non* - tj. określenia czy dane zdarzenie stanowi warunek konieczny wystąpienia szkody oraz czy szkoda jest normalnym następstwem tego zdarzenia. Pozytywny wynik komentowanego testu powstaje wówczas, gdy w danym układzie stosunków i warunków oraz w zwyczajnym biegu rzeczy, bez szczególnego zbiegu okoliczności, szkoda jest normalnym następstwem tego rodzaju zdarzeń. Ocena, czy powstały skutek jest normalny, powinna zostać dokonana w oparciu o całokształt okoliczności sprawy i zasady doświadczenia życiowego, nauki i wiedzę specjalną”. (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 22 czerwca 2017 r. I ACa 1640/16).

Z pozwu wynika, że R. B. zarzucał pozwanemu, że do uszkodzeń powstałych w samochodzie powoda doszło na skutek niewłaściwego wykonania remontu drogi. Niewłaściwe, zawinione zachowanie pozwanego polegać miało na użyciu niewłaściwego materiału do remontu oraz złego oznakowania drogi na czas wykonywanych prac. Ciężar dowodu w tym zakresie spoczywał na powodzie zgodnie z art. 6 k.c. Powód jednak tej okoliczności nie wykazał w toku procesu. To pozwany zgłosił wniosek o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego. Z ustalonego stanu faktycznego, a w szczególności opinii biegłych wynika, że do uszkodzenia nie doszło w sposób opisany przez R. B., a w każdym razie brak jest na to dowodów. Biegły z zakresu budownictwa drogowego wskazał, że w dniu 30 maja 2012 r. roboty na przedmiotowym odcinku drogi były prowadzone zgodnie z wymaganiami i z technologią zapisaną w Szczegółowych Specyfikacjach (...) wydanych przez (...). Projekt na podstawie którego był przeprowadzony remont przedmiotowej drogi posiadał stosowne uzgodnienia i zatwierdzenia. Skoro policja po uzyskaniu zgłoszeń o zaistnieniu zdarzeń na tym odcinku nie zgłosiła zarządcy drogi faktu niepoprawnego oznakowania drogowego odcinka robót, oznacza to, iż oznakowanie było poprawnie ustawione, zgodnie z przyjętym projektem organizacji

ruchu. Przyjęta technologia renowacji nawierzchni drogowych jest metodą powszechnie stosowaną na większości remontach drogowych. Dostosowanie prędkości samochodu uszkodzonego do stanu nawierzchni drogowej wraz z zachowaniem odległości do poprzedzającego pojazdu mogło okazać się niewystarczające dla uniknięcia uszkodzenia samochodu. Jednakże w aktach sprawy brak jest dowodów, które pozwoliłyby stwierdzić, czy uszkodzenia powstały z powodu źle przeprowadzanego remontu ewentualnie które z zaistniałych uszkodzeń były tego skutkiem.

Wyrządzenie szkody poprzez zaniechanie uwarunkowane jest istnieniem prawnego obowiązku po stronie sprawcy szkody wobec poszkodowanego. Tylko wówczas można bowiem mówić o jakimkolwiek zaniechaniu. Powód nie potrafił wskazać takiego obowiązku, co skutkowało musi przyjęciem, że nie można pozwanemu zarzucić jakiegokolwiek zaniechania wobec powoda, a w konsekwencji nie może być mowy o powstaniu odpowiedzialności odszkodowawczej na podstawie art. 415 k.c.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 415 k.c., oddalono powództwo.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie 98 § 1 i 3 k.p.c., statującego zasadę odpowiedzialności za wynik procesu w odniesieniu do kosztów i zobowiązującego stronę przegrywającą do zwrotu kosztów postępowania stronie wygrywającej.

Na koszty procesu wchodzi:

- poniesione przez powoda : 239 zł tytułem opłaty sądowej, wynagrodzenie adwokata w wysokości 600 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł,
- poniesione przez pozwanego Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W.: wynagrodzenie radcy prawnego w wysokości 600 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, koszty związane ze sporządzeniem opinii 1500 zł;
- poniesione przez pozwanego (...) sp. z o.o. z siedzibą w Z.: wynagrodzenie adwokata w wysokości 600 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł,
- wydatki poniesione przez Skarb Państwa związane ze sporządzeniem opinii w łącznej kwocie 2596,97 zł.

Koszt zastępstwa adwokackiego Sąd ustalił na podstawie §6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2013 r. poz. 461).

Sąd uznał za zasadne obciążanie powoda kosztami procesu w części cofniętego powództwa.

W odniesieniu do odpowiedzialności z tytułu kosztów procesu, cofnięcie pozwu traktowane jest jako przegranie sprawy, chyba że wywołane było zaspokojeniem roszczenia powoda w toku procesu (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 15 stycznia 2003, I ACz 6/03, OSA 2003/9/40).

W niniejszej sprawie, po zapoznaniu się z treścią opinii biegłego L. K., powód częściowo cofnął powództwo. Tym samym powództwo nie zostało cofnięte z powodu zaspokojenia roszczenia i powód w tym zakresie ponosi koszty procesu. Koszty procesu poniesione przez pozwanego Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W., na podstawie art. 98 k.p.c., obciążają powoda, gdyż przegrał on powództwo w całości.

Z tych też względów, na podstawie art. 83 ust 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd nakazał ściągnąć od powoda na rzecz Skarbu Państwa kwotę 2596,97 zł tytułem zwrotu wydatkowanych sum budżetowych.

Sąd zasądził od Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz (...) sp. z o.o. z siedzibą w Z. kwotę 617 zł tytułem zwrotu kosztów, gdyż (...) sp. z o.o. z siedzibą w Z. został zawiadomiony o procesie na żądanie pozwanego Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W., bez zgody powoda R. B..

Osobie dopozwanej na podstawie art. 194 § 1 k.p.c. przysługuje zwrot kosztów zgodnie z ogólnymi regułami w tych przypadkach, w których wezwanie nastąpiło na wniosek bądź na rzecz powoda, albo też gdy powód wyraził zgodę na wstąpienie osoby trzeciej na miejsce dotychczasowego pozwanego. W sytuacji natomiast, gdy powód nie wyraził zgody na takie wstąpienie i nie on składał wniosek o dopozwanie, zwrot kosztów procesu na rzecz takiego pozwanego, który wygrał proces, powinien być zasądzony nie od powoda, ale od pierwotnego pozwanego. Sytuacja taka, znajdująca swoją podstawę w art. 103 § 1, stanowi odstępstwo od zakazu rozstrzygania o kosztach procesu pomiędzy podmiotami występującymi po tej samej stronie procesu (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 czerwca 1970 r., II CZ 63/70, OSPiKA 1971, z. 4, poz. 84).

Z tych względów Sąd orzekł jak w wyroku.

ZARZĄDZENIE

(...)